

РЕШЕНИЕ

№ 105

гр. Варна, 01.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ралица Ц. Райкова

при участието на секретаря Елена Ян. Петрова
като разгледа докладваното от Ралица Ц. Райкова Търговско дело № 20233100900394 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от „Си –Транс“ ЕООД, ЕИК 103916259, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, жк. Владислав Варненчик, бл. 401, вх. 3, ет.7, ап. 52, представлявано от Д.Б.Х.–управител, срещу 1/ „Вики 2005“ ЕООД, ЕИК 103920873, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, жк. Владислав Варненчик, бл. 11, вх. 1, ет.4, ап. 10, представлявано от Т.И.Й. – управител, и 2/ „Ками Груп България“ ЕООД, ЕИК 205284670, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. Кракра 63, представлявано от В.Т.И. – управител, с която са предявени кумулативно обективно и субективно съединени **искове с правно основание иск чл. 135 от ЗЗД** да бъде обявен за недействителен по отношение на увредения кредитор – ищец договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот ***** на нотариус Р.К., рег. **** на НК – София, вписан в Служба по вписванията - Варна вх. рег. No *****, дв. вх.рег. No *****, по силата на който „Вики 2005" ЕООД, ЕИК 103920873, като продавач е прехвърлило възмездно на „Ками Груп България“ ЕООД, ЕИК 205284670, като купувач, „Пункт за годишни технически прегледи, автосервиз, кафе-бар и офис, изградени в груб строеж с различни степен на изпълнение на довършителни работи с обща застроена площ по документи 472.35 кв.м. и РЗП 656.50 кв.м.,

находящи се в град Долни чифлик, община Долни чифлик, област Варна, в УПИ No X-1008, 1045 с площ от 1 774.00 кв.м. в квартал 37 по плана на града, при граници на имота: улица, УПИ No IX-1017, улица и У П И No XI-1006,1046, П И No 1009, като и двете страни по сделките са знаели за увреждането.

ИЩЕЦЪТ твърди, че в негова полза срещу първия ответник „Вики 2005“ ЕООД бил издаден изпълнителен лист от 01.11.2011г. по т.д. №4083/2011 г. по описа на СГС. Същият бил издаден на осн. чл.406 вр. с чл.404 ал.1 т.1 от ГПК вр. с чл.51 ЗМТА въз основа на влязло в сила арбитражно решение от 29.09.2011 г. по в.а.д. №1/2011 г. на Арбитражен съд - Варна. По издадения изпълнителен лист кредиторът образувал изпълнително дело №2018****0400479 по описа на ЧСИ Л.С. рег. №**** на КЧСИ с район на действие ВОС. Според чл.1 от Споразумение от 27.02.2013г. сключено между „Си-Транс“ ЕООД, „Вики 2005“ ЕООД и още две дружества първият ответник признал, че дължи на ищеца сумата в размер на 52 199,99 лв., представляваща задължението по издадения в полза на „Си-Транс“ ЕООД изпълнителен лист от 01.11.2011г. Със същото споразумение „Вики 2005“ ЕООД се задължил да погасява признатия дълг на разсрочени вноски. Първият ответник извършил частично погасяване на задължението си по споразумението на три вноски от 1 500 лв. на 27.03.2013г., 1000 лв. на 10.06.2013г. и с платежно нареждане от 18.10.2013 г. още 1 000 лв. Други плащания не били извършвани. По образуваното изпълнително дело нямало постъпили доброволно суми, като размерът на дълга към настоящия момент бил в размер на сумата от 52 199,99 лв. - главница, законна лихва в размер на 63 915,01 лв. за периода 08.07.2011 г. - 26.06.2023 г., неолихвяеми вземания 18 931,59 лв., разноски и такси по изпълнителното дело общо от 7 982,80 лв. Обобщава, че ищецът имал качеството на кредитор по отношение на първия ответник „Вики 2005“ ЕООД. След възникване на задължението, ответникът „Вики 2005“ ЕООД се бил разпоредил със свой недвижими имот чрез покупко- продажба на сграда с обща застроена площ по документи 472.350 кв.м. „Пункт за годишни технически прегледи, автосервиз, кафе-бар и офис, изградени в груб строеж с различни степен на изпълнение на довършителни работи, с РЗП 656.50 кв.м., находящи се в град Долни чифлик, община Долни чифлик, област Варна, в УПИ №X-1008, 1045 с площ от 1 774.00 кв.м. в квартал 37 по плана на града, която сделка била обективизирана в нотариален

акт от ***** г, вписан в Служба по вписванията - Варна вх. рег. №*****. Продажбената сделка била сключена между „Вики 2005“ ЕООД, като продавач, и „Ками Груп България“ ЕООД, ЕИК 2052894670, като купувач. С тази сделка първият ответник „Вики 2005“ ЕООД увреждал ищеца, тъй като, като длъжник се лишавал от свое имущество, което увреждащо действие имало за последица намаляване възможностите за удовлетворяване на кредитора „Си-Транс“ ЕООД. Тъй като разпоредителната сделка била извършена след възникване вземането на ищеца се счита, че първият ответник - длъжник знаел за увреждането. След като в случая се касаело за продажба т.е. за възмездна сделка, твърди, че за увреждането е знаело и третото лице „Ками Груп България“ ЕООД. Налице била свързаност на страните по сделката по см. на §1 т.1 от ДР на ТЗ с оглед на това, че управителят на „Вики 2005“ ЕООД Т.И.Й. е баща на управителя на „Ками Груп България“ ЕООД В.Т.И.. Знанието за увреждане у дружеството - купувач, втори ответник, се предполагало в този случай. С оглед на горното сочи, че са налице всички предпоставки, установени в разпоредбата на чл. 135 от ЗЗД и отправя искане процесната сделка по покупко-продажба да бъде обявена за недействителна спрямо ищеца.

В срока по чл. 367 от ГПК, по делото от **ОТВЕТНИКА „Вики 2005“** ЕООД не е постъпил отговор.

В срока по чл. 367 от ГПК, по делото от **ОТВЕТНИКА „Ками Груп България“** ЕООД е постъпил отговор на исковата молба, в който изразява становище за допустимост, но неоснователност на предявения иск. Твърди, че не съществувало задължение на „Вики 2005“ ЕООД към ищеца, тъй като с решение по в.т.д. 183 / 2019г. на Апелативен съд – Варна било установено, че описаното в исковата молба вземане не се дължало. На следващо място в случай, че ищецът бил кредитор твърди, че процесната сделка не увреждала ищеца и задълженото лице притежавало имущество, което да обезпечи вземането.

В срока по чл. 372 от ГПК, **ИЩЕЦЪТ** депозира допълнителна искова молба, с която поддържа исковата молба и изложените факти и обстоятелства. Оспорва твърденията на ответника „Ками Груп България“ ЕООД, като сочи, че т.д. 1340 /2018г. по описа на ВОС и респективно въззивното производство по него по в.т.д. 183 / 2019г. на Апелативен съд –

Варна било с различен предмет и с различни страни - страна по него била физическото лице Тихомир Йоргакиев. По отношение на останалите две възражения сочи, че са бланкетни и недоказани.

В срока по чл. 373, ал. 1 от ГПК, ОТВЕТНИКЪТ „Ками Груп България“ ЕООД не е депозирал отговор на допълнителната искова молба.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалните си представители – адвокати, поддържа исковата молба, моли за уважаване на предявения от него иск и за присъждане на разноски по представен списък. Ответниците, чрез процесуален представител – адвокат, оспорват исковата претенция, поддържат депозирания отговор, молят за отхвърляне на претенцията, като не претендират разноски, но отправят възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното от **фактическа страна страна:**

От страна на ищеца са като писмени доказателства по делото са ангажирани - изпълнителен лист от 01.11.2011 г., споразумение от 27.02.2013 г., удостоверение за размер на дълга, вносна бележка № 164881295; отчет по сметка, изготвен на 12.12.2022 г., отчет по сметка, изготвен на 24.09.2019 г.; нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот № 12, том III рег. № 14766, дело № 330 от 2018 г.; справка от АВ – СВ – Варна за вписвания по партидата на „Ками Груп България“ ЕООД, удостоверение за данъчна оценка, удостоверение за съпруга и родствени връзки на Т.И.Й., обезпечителна заповед № 41/16.06.2023 г. по търговско дело № 343/2023 г., по описа на Окръжен съд – Варна, Търговско отделение.

Установява се от представения по делото изпълнителен лист от 01.11.2011г., издаден от Софийски градски съд, ТО, VI – 9 състав, по т.д. № 4083/2011 г., на основание чл. 406, във вр. с чл. 404, ал. 1, т. 1 от ГПК, във вр. с чл. 51 ЗМТА, въз основа на Решение от 29.09.2011 г. по в.а. дело №1/2011 г. на Арбитражен съд – град Варна, че „Вики 2005“ ЕООД и Т.И.Й. са осъдени солидарно да заплатят на „Си – Транс“ ЕООД, за сумата от 52 199.99 лева, представляваща сбор от неизплатени задължения по 10 бр. фактури, издадени в периода 26.05.2009г. - 24.07.2009г., ведно със законната лихва считано от 08.07.2011г. до окончателно изплащане на сумата; 11 194.69 лева, мораторна

лихва, считано от падежа на всяко вземане до - 07.07.2011 г. и 7 736.90 лева разносики за арбитражното производство.

Със споразумение от 27.03.2013 г. ответникът „Вики 2005“ ЕООД е признал за задължението си към ищеца.

Видно от представеното удостоверение с изх. № 14484 / 12.06.2023 г. от ЧСИ Л.С. по изп. дело № 2020****0401910, образувано въз основа на изп. дело № 2018****0400479 и по търг. дело № 4083/2011 г. по описа на Софийски градски съд, задължението на ответното дружество - „Вики 2005“ към 26.06.2023 г. възлиза на 143 029.39 лева.

На 26.09.2018 г. с НА № 12 том III дело №330 от 2018 г. дв.вх.рег. №26339 / 26.09.2018 г. Т.И.Й., като управител на „Вики 2005“ ЕООД се е разпоредил с притежаван от дружеството недвижим имот, а именно: пункт за годишни технически прегледи, автосервиз, кафе – бар и офис, изградени на „Груб Строеж“ с различна степен на изпълнение на довършени работи, съгласно Удостоверение за степен на завършеност изх. № 3700-664 (1) от 18.09.2018 г. издадено от община Долни чифлик, с обща застроена площ от 472.35 кв.м. и РЗП – 656.50 кв.м., с адрес на имота гр. Долни чифлик, община Долни чифлик, област Варна, УПИ № X – 1008,1045 с площ от 1774.00 кв.м., в квартал 37 по плана на града, при граници: улица и УПИ № XI-1006,1046, ПИ № 1009, като продава имота на „Ками Груп България“ ЕООД, ЕИК 205284670, със седалище и адрес гр. Варна, р-н Одесос, ул. Крака № 63.

От удостоверението за данъчна оценка на недвижимия имот се установява, че същата е 149 923,30 лева.

От извършената служебна справка в ТРРЮЛНЦ при АВ по партидата на ответно дружество „Вики 2005“ ЕООД, ЕИК 103920873, се установява, че едноличен собственик на капитала и управител в същото към 26.09.2018г. е Т.И.Й..

Видно от извършената служебна справка в ТРРЮЛНЦ при АВ по партидата на другото ответно дружество „Ками Груп България“ ЕООД, ЕИК 205284670 се установява, че едноличен собственик на капитала и управител в същото към 26.09.2018 г. е В.Т.И..

Видно от представеното удостоверение за съпруга и родствени връзки на Т.И.Й., същият е баща на Виктория Тихомирова Янева /стара фамилия

„Илиева“/, управител и едноличен собственик на „Ками Груп България“ ЕООД.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достигна до следните **правни изводи**:

С отменителния иск по чл. 135 ЗЗД кредиторът може да иска да бъдат обявени за недействителни спрямо него действията, с които длъжникът го уврежда, ако длъжникът и третото лице, с което той е договарял, са знаели за увреждането при извършването на възмездна сделка. В случаите, когато сделката е със съпруг, низходящ, възходящ, брат или сестра на длъжника, то знанието се предполага до доказване на противното.

Искът по чл.135 ал.1 ЗЗД е на разположение на всеки кредитор - както на парично, така и на непарично вземане /ППВС №1 от 29.03.1965 по г.д.№ 7/1964г./. Касае се за облигационен иск, който представлява средство за защита на кредитора в случай, че неговият длъжник предприема увреждащи действия, с които намалява имуществото си и/или затруднява удовлетворението от него - т.е. накърнява „общото обезпечение на кредитора” /чл.133 ЗЗД/. Целта на иска е да бъдат обявени за недействителни спрямо кредитора действията на длъжника, с които той го уврежда. Последиците от уважаването му се изразяват в това, че атакуваното действие - увреждащата сделка - остава действителна за страните по нея /прехвърлител и приобретател/, но се счита за недействителна /т.е. за нестаналя/ по отношение на кредитора ищец – и той може да насочи изпълнението за удовлетворяване на вземането си към прехвърленото имущество, макар че то е преминало в патримониума на приобретателя. Чрез предявяването на иска се упражнява едно потестативно право - кредиторът да се удовлетвори от сумата, получена на публична продажба при принудително изпълнение върху вещта, обект на договора между длъжника и неговия съконтрагент. Последният понася санкцията да търпи изпълнение срещу нея за чужд дълг, ако е бил недобросъвестен при възмездното ѝ придобиване - действал е със знанието, че сделката е увреждаща - чл.135 ал.1 предл.2 ЗЗД, или ако е придобил вещта безвъзмездно; ако иска да се освободи от изпълнението, той може да плати на кредитора, погасявайки задължението на праводателя си, като след това търси възмездяване от него /Тълкувателно решение №.5/29.12.2014 по тълк. д.№.5/13, ОСГТК на ВКС/. Предвид горните

характеристики искът съставлява част от общото обезпечение на кредиторите, уредено в чл.133 ЗЗД.

С доклада по делото съдът е разпределил доказателствената тежест, като е указал на ищеца кои са елементите от фактическия състав, които следва да установи, както и на ответника – кои фактите по възраженията му са възложени в негова доказателствена тежест. Елементите от фактическия състав за успешното упражняване на правото по чл. 135, ал. 1 ЗЗД в обобщение са: ищецът да е кредитор на длъжника, длъжникът да е извършил конкретно, увреждащо кредитора действие и знание за увреждането.

В настоящото производство, ответникът „Ками Груп България“ ЕООД оспорва съществуването на задължението на „Вики 2005“ ЕООД към ищеца, тъй като с решение по в.т.д.№183/2019г. на Апелативен съд – Варна било установено, че описаното в исковата молба вземане не се дължало. Възражението е неоснователно. От служебно известното решение на съда № 1038 / 28.12.2018 г. по търг. дело № 1340/2018 г. по описа на Окръжен съд Варна, отменено с решение № 146 / 17.06.2019 г. по в.т.д. 183/2019 г. по описа на Апелативен съд Варна, се установява, че производството е било водено между различни страни, а именно ищец по него е бил Т.И.Й., като физическото лице.

На съда му е служебно известно, че пред ВОС е образувано т.д.1161/2020г. по предявена от „Вики 2005“ ЕООД срещу „Си –Транс“ ЕООД, претенция с предмет установяване в отношенията между страните, че ищецът не дължи на ответника описаното в исковата молба вземане, по което към настоящия момент съдебният акт не е влязъл в сила. Решението на ВОС е потвърдено с решение № 307/08.11.2023 г. по в.т.д. № 378/2020 г. на Апелативен съд – Варна и доколкото производството, не е приключило, а тече процедура по администриране на касационна жалба срещу постановеното по делото решение, настоящият състав намира, че вземането съществува.

По принцип правото на кредитора да иска обявяване за недействителни спрямо него на увреждащите го актове на длъжника по реда на чл.135 ЗЗД е предпоставено от наличие на действително вземане. Това вземане може да не е изискуемо или ликвидно; не е необходимо и предварително да бъде установено с влязло в сила решение. Съдът по Павловия иск изхожда от положението, че вземането съществува, ако произтича от твърдените факти

/предмет на делото по чл.135 ЗЗД не е самото вземане на кредитора, а потестативното му право да обяви за недействителна по отношение на себе си сделка или друго действие, с които длъжникът го уврежда (правоотношението, легитимиращо ищеца като кредитор, става предмет на делото единствено когато Павловият иск е обективно съединен с иск за вземането)/ мотивите към ТР No 2/ 2017г. на ВКС, ОСГТК/.

С оглед гореизложеното се установява първият от елементите на фактическия състав за успешното упражняване на правото на иск по чл. 135, ал. 1 от ЗЗД – ищецът да е кредитор на длъжника – ответното дружество „Вики 2005“ ЕООД.

На следващо място, ответникът „Ками Груп България“ ЕООД възразява, че процесната сделка е увреждаща интересите на кредитора. Не се спори, че сделката е сключена и извършена след сключване на споразумението от 27.02.2013г. В тази връзка и съдът съобрази, че предназначението на Павловия иск е кредиторът да се легитимира с право да се удовлетвори от имуществото, предмет на разпоредителното действие на неговия длъжник, по начина по който би се удовлетвори и ако това действие не беше извършено. С евентуалното обявяване на относителна недействителност би се постигнал ефекта на възстановяване в отношенията между кредитора и длъжника на имущественото състояние на последния по времето на възникване на задължението, когато имуществото, предмет на разпореждането, е притежавано от длъжника и по правилото на чл. 133 ЗЗД е служело за общо удовлетворение на кредитора. В този смисъл и в константната практика на ВКС се приема, че увреждащо кредитора действие е всеки правен и фактически акт, с който се засягат права, които биха осуетили или затруднили осъществяване на правата на кредитора спрямо длъжника. Така, увреждане е налице, когато длъжникът се лишава от свое имущество, намалява го или по какъвто и да е начин затруднява удовлетворението на кредитора, независимо дали получава вместо него насрещно благо (увеличава актив) или погасява задължение (намалява пасив) или разпореждането му е изцяло безвъзмездно /Решение № 639 от 6.10.2010 г. на ВКС по гр. д. № 754/2009 г., IV г. о., ГК/. Оттук и изводът, че е ирелевантно дали към датата на увреждането ищецът е разполагал с възможност да се удовлетвори от друго имущество, собственост на длъжника. Според обвързващото тълкуване, дадено от ВКС в решение № 407 по гр.д. № 2301/2014г., IV г.о., за обезпечение вземането на

кредитора служи цялото длъжниково имущество /чл. 133 ЗЗД/, поради което право на кредитора е да избере начина, по който да се удовлетвори от това имущество – дали с обезпеченото в негова полза имущество на длъжника или с друго налично такова. Длъжникът не разполага с възражение, че притежава и друго имущество извън разпореденото – той не разполага с възможност за избор срещу кое от притежаваните от него имущества да се насочи принудителното изпълнение. / в този смисъл и Решение № 261 от 25.06.2015 г. по гр. д. № 5981 / 2014 г. на Върховен касационен съд, 4-то гр. отделение/.

И по отношение на знанието за увреждане, като трета предпоставка, съдът намира, че се установява. Длъжникът винаги знае за увреждането, когато разпоредителната сделка е извършена след възникване на кредиторското вземане. Когато разпореждането с длъжниково имущество е безвъзмездно, е достатъчно кредиторът да докаже, че длъжникът е знаел за съществуването на задължението му към него, а когато увреждащата сделка е възмездна, кредиторът трябва да докаже, че за увреждането е знаело и третото лице, с което длъжникът е договарял, т.е. че третото лице е знаело фактите и обстоятелствата, които пораждат кредиторското вземане, освен в случаите, когато знанието на третото лице се презумира - чл. 135, ал. 2 ЗЗД. / Решение № 34 от 04.05.2022 г. по гр. д. № 1250 / 2021 г. на ВКС, 3-то гр. отделение/. В процесния случай сделката е възмездна. Оборимата презумпция по чл. 135, ал. 2 ЗЗД е приложима и по отношение на юридическите лица. Юридическите лица се управляват от определени органи. Чрез тях участват в гражданския оборот. Органите винаги се състоят от физически лица, които са носители на волеизявление. Орган на юридическо лице е този необходим състав от лица или едно лице, които по силата на закона образуват и изявяват волята на юридическото лице и валидно го обвързват. Законът определя за воля на юридическо лице да се счита изявената воля на определени физически лица. Когато тези физически лица действат като органи, те поемат права и задължения не за себе си, а за юридическото лице. Юридическото лице се представлява от физически лица, чрез които то прави волеизявления и приема волеизявления / в този смисъл Решение № 86 от 30.06.2017 г. по гр. д. № 1164 / 2015 г. на ВКС, 4-то гр. отделение, Решение № 34 от 04.05.2022 г. по гр. д. № 1250 / 2021 г. на ВКС, 3- то гр. отделение/. Именно и предвид, че управител и едноличен собственик на ответното дружество „Ками Груп България“ ЕООД към датата на извършване на процесната сделка е В.Т.И.,

дъщеря на Т.И.Й., управител и едноличен собственик на капитала на „Вики 2005“ ЕООД, знанието за увреждане се установява.

Настоящият състав достигна до извода, че прехвърлянето на имота, извършено между ответниците, съставлява действие, което следва да бъде обявено за недействително спрямо ищеца-кредитор, при наличие на всички елементи от фактическия състав на Павловия иск.

С оглед изхода на спора, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК на ищеца се дължат сторените от него разноси, за които същият е представил и списък по чл. 80 от ГПК /л. 118/. По отношение на претендираното адвокатско възнаграждение ответникът е направил възражение за прекомерност, което е неоснователно, доколкото възнаграждението е изчислено в минималния размер, съобразно действащата към датата на сключване на договора за правна защита и съдействие редакция на Наредба No 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Представени са и доказателства за неговото изплащане. На ищеца съобразно представения списък следва да се присъди сумата от общо 12 801,15 лв., дължими както за настоящото, така и за обезпечителното производство.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА ОТНОСИТЕЛНО НЕДЕЙСТВИТЕЛЕН по отношение на кредитора „Си –Транс“ ЕООД, ЕИК 103916259, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, жк. Владислав Варненчик, бл. 401, вх. 3, ет.7, ап. 52, сключеният между длъжника „Вики 2005“ ЕООД, ЕИК 103920873, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, жк. Владислав Варненчик, бл. 11, вх. 1, ет.4, ап. 10, и третото лице - „Ками Груп България“ ЕООД, ЕИК 205284670, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. Кракра 63, представлявано от В.Т.И. – управител, ДОГОВОР за продажба на недвижим имот, обективиран в нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот No 12 / 26.09.2018г., т.III, рег. No 14766, дело No 330 на нотариус Р.К., рег. **** на НК – София, вписан в Служба по вписванията - Варна вх. рег. No *****, дв. вх.рег. No *****, по силата на който „Вики 2005" ЕООД, ЕИК 103920873, като продавач е прехвърлило възмездно на „Ками Груп България“ ЕООД, ЕИК 205284670, като купувач, „Пункт за годишни технически

прегледи, автосервиз, кафе-бар и офис, изградени в груб строеж с различни степен на изпълнение на довършителни работи с обща застроена площ по документи 472.35 кв.м. и РЗП 656.50 кв.м., находящи се в град Долни чифлик, община Долни чифлик, област Варна, в УПИ No X-1008, 1045 с площ от 1 774.00 кв.м. в квартал 37 по плана на града, при граници на имота: улица, УПИ No IX-1017, улица и У П И No XI-1006,1046, П И No 1009, и с който се увреждат интересите на ищеца като кредитор, а ответниците са знаели за увреждането, **на основание чл. 135, ал. 1 от ЗЗД.**

ОСЪЖДА „Вики 2005“ ЕООД, ЕИК 103920873, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, жк. Владислав Варненчик, бл. 11, вх. 1, ет.4, ап. 10 и „Ками Груп България“ ЕООД, ЕИК 205284670, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. Кракра 63, **ДА ЗАПЛАТЯТ** на „Си –Транс“ ЕООД, ЕИК 103916259, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, жк. Владислав Варненчик, бл. 401, вх. 3, ет.7, ап. 52, сумата от **общо 12 801,15 лв. /дванадесет хиляди осемстотин и един лева и петнадесет стотинки/**, представляващи сторените от ищеца разноси в настоящото и в обезпечителното производства, **на осн. чл. 78, ал.1 от ГПК.**

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд Варна в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____